

Recensie: Peter Vermeulen

Mar Wanrooij: 'Autiweg' Een weg voor volwassenen met autisme Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2011. ISBN 9789048416981 (Autisme/ASS/ Asperger/ 1) Zie ook: www.freemusketeers.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Autiweg is een uitgave waarin de volwassen auti op een gestructureerde wijze in- en overzicht wordt geboden en zich zo een goed beeld kan vormen van zijn eigen situatie, mogelijkheden en de omgang met de buitenwereld.

Over de schrijver: Mar(inus) Wanrooij (1937) werkte jarenlang als boekhouder en administrateur. Pas rond zijn 65e levensjaar kreeg hij een diagnose in het autismespectrum, het syndroom van Asperger. Deze stoornis komt op zeer veel gebieden overeen met de autistische stoornis. Verschil is echter dat er bij de stoornis van Asperger geen sprake is van ontwikkelingsachterstand en ook de taalontwikkeling in de kinderjaren normaal verloopt. Bij Aspergers is dus nooit sprake van een verstandelijke handicap, wat bij autisme vaak wel het geval is. "Tot tien jaar geleden was er niet veel bekend over autisme. Mijn psychiaters en psychologen hebben het er ook nooit over gehad. Maar het was een hele opluchting toen ik er achter kwam. Er waren zo vaak situaties waarin ik me anders gedroeg dan anderen. Ik ben door mijn vrouw wel duizenden keren gecorrigeerd. Voor mijn vrouw was het moeilijker om te horen dat ik een vorm van autisme heb. Dat betekende voor haar dat ze mij niet kan veranderen." Wanrooij wil graag duidelijkheid geven over autisme. "Voor jongeren is het misschien moeilijk om hun verhaal te doen. Zij worden misschien wel gepest. Andere durven er niet voor uit te komen omdat hun baan dan misschien op de tocht staat. Ik ben gepensioneerd en heb de meeste problemen gehad. Ik wil graag dat mensen zich kunnen verplaatsen in anderen die een vorm van autisme hebben, dat er meer begrip komt." Met het verwerven van kennis over autisme en de nodige zelfreflectie kwam hij tot de wenselijke zelfkennis. Eerder verscheen van hem: *Autisme, een slecht passend jasje ...*

Korte beschrijving: Voor iemand waarbij op latere leeftijd een diagnose wordt vastgesteld is het wat veel om ineens alle facetten van autisme te kunnen overzien. Autiweg wil meer duidelijkheid geven plus een te volgen leidraad. Het richt zich daarin vooral op de volwassen auti en besteedt ook aandacht aan de groep 50+. Het boek biedt een vervolg op de eerste kennismaking met autisme en tracht de samenhang tussen de verschillende aspecten te verduidelijken.

Er is een korte inleiding met feiten, maar de auteur gaat wel uit van een zekere voorkennis over autisme. Dan volgt de ruggengraat van het boek: het Autiweg schema. Voor de duidelijkheid wordt eerst maar eens benadrukt dat autisme geen ziekte is maar een anders functioneren van de hersenen en elke auti anders is. Het schema is dan ook geen blauwdruk van en voor een auti, maar een hulp of werkwijze bij "het ontwikkelen van een identiteitsgevoel dat kan bijdragen tot een groter inzicht en daarmee acceptatie." Het schema geeft een hele reeks onderwerpen dat varieert van basisbehoeften tot persoonlijke eigenaardigheden, die in de vervolghoofdstukken worden toegelicht. Daarnaast wordt er gebruik gemaakt van een viertal symbolen die aangeven dat het communiceren in z'n algemeen, voorbeeld, tip of suggestie aan betrokkenen betreft. Het geheel vormt een rijke hoeveelheid aan inzichten uit persoonlijke ervaring en die van derden, studies naar het onderwerp en tal van citaten en voorbeelden die een aanknopingspunt zijn met de eigen situatie. In de bijlagen aanvullende informatie inclusief woordenlijst.

Wat viel op: Prettig, helder en overzichtelijk geschreven boek over een onderwerp waar steeds meer aandacht voor lijkt te zijn. Voor de personen die op latere leeftijd tot die ontdekking komen zal het niet eenvoudig zijn om tot inzicht en acceptatie te komen, er is durf en inzet voor nodig. De auteur is hiervan natuurlijk een mooi voorbeeld. Dit boek lijkt me ook uitstekend geschikt om gebruikt te worden als handboek in een therapeutische omgeving als de juist gediagnosticeerde auti liever stap voor stap onder begeleiding kennis maakt met een andere kijk

op zijn of haar leven. In de inleiding moet de auteur bekennen dat hij een optimistische kijk heeft op het leven en dat wat hij beschreven heeft niet op iedereen van toepassing is. Hoe het ook zij, het blijft een waardevol boek dat een prima aanvulling is op de al reeds verschenen publicaties over dit onderwerp, vooral omdat het is geschreven van binnenuit.

Citaten: Pag. 24: “Als volwassenen met autisme komen wij vaak later in ons leven aan een diagnose toe. Het kan zijn, dat je het in je werk niet meer redt of je komt op een andere manier met autisme in aanraking. De aanleiding is divers, maar de gang van zaken praktisch gelijk.”

Pag. 76: “Je bent gebaat bij duidelijkheid met een strak dagschema in een weekoverzicht. Een rooster waarin alles duidelijk omschreven staat met begin- en eindtijd. Zeven dagen per week van opstaan tot naar bed gaan toe.”

Pag. 171: “Met het ouder worden hebben wij minder interesse in veranderingen en houden het maar al te graag bij het – ook voor auti’s – oude vertrouwde. Dat wil niet zeggen dat we minder flexibel zouden zijn, nee, het is meer een andere levenshouding. Het ligt mijns inziens ook aan de aandachtspunten die een auti aan kan. Waar ligt de interesse, waar ga je voor, welke prioriteiten stel je, enzovoort. Maar door de autisme kenmerken is het soms nodig bij keuzes ondersteuning te krijgen.”

Recensies: Nog niet gevonden (maart 2011).